

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 9. rujna 2012.

[Video]

Isus je došao "otvoriti" čovjekovo srce

Draga braćo i sestre!

U središtu današnjeg Evanđelja (Mk 7, 31-37) je jedna kratka, ali veoma važna riječ. Ta riječ – u svom dubokom značenju – sažima čitavu Kristovu poruku i djelo. Evanđelist Marko je prenosi na jeziku na kojem ju je Isus izgovorio, tako da je doživljavamo još dublje. Ta je riječ "effatà" a znači "otvori se". Vidimo kontekst u kojem je smještena. Isus je prolazio kroz krajeve zvane "dekapolski", između tirske obale i Sidona i Galileje; krajeve dakle u kojima nisu živjeli Židovi. Donesoše mu nekog gluhog mucavca da ga ozdravi – očito da se glas o njemu pronio sve do tamo. Isus ga uze na stranu, dotače mu uši i jezik a zatim, podigavši oči k nebu, duboko uzdahne te reče: "Effatà" što znači upravo "otvori se". I taj čovjek odmah počeo čuti i razgovijetno govoriti (usp. Mk 7, 35). Evo dakle povijesnog, doslovnog smisla te riječi: taj se gluhi mucavac, zahvaljujući Isusovom zahvatu, "otvorio"; prije toga je bio zatvoren, izoliran, za njega je komunicirati bilo nešto iznimno teško; ozdravljenje je za njega bilo jedno "otvorenje" drugima i svijetu, otvorenje koje je, polazeći od slušnih i govornih organa, uključivalo čitavu njegovu osobu i njegov život: na kraju je mogao komunicirati i samim tim uspostavljati odnos s drugima na potpuno nov način.

Ali svima nam je poznato da čovjekova zatvorenost, njegova izoliranost, ne ovisi samo o osjetilnim organima. Postoji jedna nutarnja zatvorenost, koja se tiče duboke srži osobe, onoga što se u Bibliji naziva "srce". Upravo to je ono što je Isus došao "otvoriti", osloboditi, da nas učini kadrima živjeti u punini odnos s Bogom i drugima. Eto zašto sam rekao da ta mala riječ, "effatà – otvori se" - sažima u sebi čitavo Kristovo poslanje. On se utjelovio da čovjek, kojeg je grijeh učinio gluhim i nijemim, postane kadar slušati Božji glas, glas Ljubavi koja govori njegovu srcu i tako nauči zboriti jezik ljubav, komunicirati s Bogom i drugima. Zbog toga su riječ i gesta "effatà" uključeni u obred

krštenja, kao jedan od znakova koji objašnjavaju njegovo značenje: svećenik, dotičući usta i uši novokrštenika, kaže: "effatà", moleći da uzmogne uskoro slušati Božju riječ i ispovijedati vjeru. Po krštenju, čovjek, tako reći, počinje "udisati" Duha Svetoga, onoga Duha kojeg je Isus zazvao od Oca tim dubokim uzdahom, da ozdravi gluhog mucavca. Obratimo se sada u molitvi Presvetoj Mariji, čije smo jučer slavili rođenje. Zbog njezina jedinstvenog odnosa s Utjelovljenom Riječi, Marija je potpuno "otvorena" Gospodinovoj ljubavi, njezino je srce stalno u osluškivanju njegove Riječi. Neka nam po svom majčinskom zagovoru izmoli da svakoga dana kušamo, u vjeri, čudo toga "effatà" da bismo živjeli u zajedništvu s Bogom i braćom.

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana